

- 1) היו להם ענני כבוד ששמרו עליהם מכל צד וישרו את הדרך.
- 2) הכניס ה' לפרעה רוח שטות לעודד את עמו לרדוף אחרי בני ישראל למרות שכבר סבל הרבה, וכל זאת למען יטבעו בים סוף מידה כנגד מידה, וכדי שייקחו להם את השלל הנותר.
- 3) בליל שביעי של פסח עמד הענן מול מחנה מצרים והחשיך להם כמו במכת חשך שלא יכלו לזוז ממקומם אך יכלו לראות את בני ישראל מתענגים בתוך הענן.
- 4) שום חץ או חנית שזרקו על בני ישראל לא פגע למרות שהיו ג' מאות מצריים על כל יהודי.
- 5) קפאו המים ונקרעו לבני ישראל ורק כאשר באו המצריים - הפשירו.
- 6) כל מימות שבעולם נבקעו, חוץ מהירדן שלא נבקע אלא סב לאחור והשאיר את שטח הים ליבשה.
- 7) נחלקו המים ל- י"ב חלקים. ז"ה קלי ואנוהו- זה בגימטריא י"ב.
- 8) עלו המים ועמדו בצורת אהל.
- 9) יבשה קרקעית הים כאילו לעולם לא היה שם מים.
- 10) נהייתה הקרקע יפה כפסיפס שבבתי מלכים וללא בקיעים.
- 11) היו עמודי המים שקופים כאבני כדכד וראה כל שבט את שאר השבטים.
- 12) זימן הקב"ה דברים טעימים ופירות לתינוקות כדי שלא יבכו.
- 13) מתוך מי הים יצאו מים מתוקים לשתייה והמצריים לקו בצימאון קשה.
- 14) לא הפילה אשה למרות הרעש והמהומה.
- 15) לא קפא הים לעומק אלא מול רגליהם.
- 16) לאחר שסיימו בני ישראל לשנות מהמים קפאו מיד.
- 17) היה נח ללכת וגם זקנים הלכו בנחת ובמהירות.
- 18) נעמד הים בגובה רב כ"כ שראוהו בכל העולם.
- 19) בקרקעית היה ירקות לבהמות.
- 20) הכניס הבורא טיפשות למצריים שיחשבו שיכולים גם הם לעבור.

- (21) בכל מקום שהניח מצרי כף רגלו נהפך לטיט טובעני.
- (22) עמוד האש הרתיח את הקרקע תחת המצריים.
- (23) נפל להם אופן אחד מהמרכבה וכך התהפכו מצד לצד.
- (24) נפלו המצריים מהמרכבות בכוח כאילו הוטלו מגובה רב.
- (25) רצו הסוסים לים נגד רצון הרוכב.
- (26) מצרי שנפל מהקרקע הרכה נחבט בקרקע שברגע שנגע ראשו באדמה נהייתה שוב קשה.
- (27) משמים הומטר עליהם אש ברד וגפרית.
- (28) הים בהיבקעו עשה קול חזק כ"כ שנעשה בשרם של האומות חידודין מפחד.
- (29) אותה רוח שהקפיאה את הים היא זו שהפשירה אותו למצריים.
- (30) נמסו המים מיד - באחת ולא כדרך הטבע.
- (31) המים רדפו אחרי מצריים שברחו ושטפום.
- (32) כאשר היו גם בנ"י וגם המצריים בים - חזר הים לאיתנו ונשטפו מצרים ובנ"י יצאו - שנבקע להם בצד שני, ויש דעה שהלכו אז באוויר.
- (33) אפילו שהיו המצריים קרובים ליבשה לא יכלו לעלות עליה.
- (34) ניער ה' את המצריים כתבשיל בסיר.
- (35) הסוס אחז ברוכב באופן שלא יימלט והמכשפים שתלו עצמם באוויר הוטלו ע"י מלאך גבריאל לתהום.
- (36) תהום של מטה ותהום של מעלה הוטחו על המצרים משני צדדיהם.
- (37) כל אחד מת אחרת לפי רשעו והיו כאלו שהועפו למרום והוטחו בים כעופרת והיה עשן מעורר עיניהם.
- (38) התהום בלע רובם.
- (39) ארץ מצרים הוגבהה בשעה זו ואלו שבעיר ראו את מפלת אלו שבים.
- (40) נפלטו ליבשה עם רכושם.

41) הרבה מצריים נפלטו ליבשה חיים כדי שיראו במפלתם וכדי שהיהודים ינקמו מהם אישית.

42) המים פגעו רק במצריים ולא בחיילים מאומות אחרות שבאו לעזור ולהם היה רק צער ולא מיתה.

43) פרעה ניצל {וי"א שחזר בו והוא הלך לנינוה והחזירה בתשובה}

44) אפילו שהיה שם פסל מיכה- עבר, למען לא יהיה חילול ה'.

45) הרוויחו מביזת הים יותר ממה שהרוויחו במכות.

46) גם המצריים שנבלעו בתהום- פלט הים.

47) לא רצתה הארץ לקבלם וגם לא הים והיטלטלו ביניהם- ולבסוף זכו לקבורה בגלל שכיבדו את יעקב אבינו בפטירתו.

48) קם יעקב לראות את הנס- וירא ישראל {זה יעקב} את היד הגדולה.

49) כל בני"י זכו לנבואה שהרי שרו את האז ישיר יחד וכיוונו לאותם מילים.

50) גם העוברים והתינוקות אמרו שירה.